

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32714-05-14 מרפאת איי קליניק ואח' נ' פרץ ואח'

מספר בקשה: 11

לפני כבוד השופטת שרון גלר

התובעים: 1. אריאל ונדר
2. מרפאת איי קליניק

נגד

הנתבעים: 1. משה פרץ
2. קרן אילאיל

פסק דין משלים (בעניין הנתבעת 2)

1. בהליך זה עתרו התובעים לקבלת פיצוי בסך 140,000 ₪ בגין פרסומם של פוסטים, בפייסבוק ובמספר אתרי אינטרנט, אשר נעשו על ידי הנתבע 1 ועסקו בניתוח לייזר להסרת משקפיים אשר עבר במרפאת התובעת 1 ואשר בוצע על ידי התובע 2 (שהינו רופא עיניים).
2. הנתבעת 2 (שהינה עורכת דין במשרד הנתבע 1) נתבעה בהליך זה בגין שיתוף חברה בפייסבוק בפוסט שפרסם הנתבע 1, תוך הוספת כיתוב משלה.
3. בתביעתם, טענו התובעים, כי הפרסומים הנדונים מקימים להם עילת תביעה בגין הוצאת לשון הרע כנגדם.
4. ביום 9.3.16 ניתן פסק הדין בהליך זה במסגרתו נדחתה התביעה.
5. ביום 11.5.16 הגישו התובעים ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בתל-אביב (ע"א -05-26770-16), וביום 28.3.17 התקיים דיון בהליך הערעור בסיומו ניתנה החלטת כב' השופטת דותן, כדלקמן:
"בית המשפט קמא מחמת טעות לא התייחס לעניינה של נתבעת 2, לפיכך מוחזר הדיון להשלמה לבית משפט השלום בסוגיה זו. הערעור יישאר תלוי ועומד. לאחר מתן פסק הדין יודיעו הצדדים לבית המשפט על החלטה. עם קבלת ההודעה יקבע מועד להמשך דיון" (עמ' 5, ש' 6-10 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32714-05-14 מרפאת איי קליניק ואח' נ' פרץ ואח'

6. בהמשך לקביעה זו של כב' השופטת דותן, ניתן להלן פסק דין משלים ביחס לנתבעת 2.
7. יוזכר, כי ביום 27.2.14, בוצע על ידי הנתבע פרסום הראשוני נשוא התביעה כפוסט בפייסבוק (נספח ב' לכתב התביעה, "הפוסט"). מדובר בפוסט ארוך, הסוקר מראשיתם את פניית הנתבע אל התובעים וקיום הניתוח. חלקו האחרון כולל התייחסות לאירוע הנ"ל ביום 25.2.14, כאשר החלק נשוא ההליך, המסיים את אותו פוסט, הינו החלק בפרסום אשר כנגדו יצא קצפם של התובעים, וזה נוסחו:
- "המסקנה די ברורה: דר' ונדר ממרפאת "איי קליניק", משקיע ממרצו אך ורק בלקוחות פוטנציאלים שטרם שמו את כספם, ואילו אלו שכבר שילמו ממיטב כספם – הופכים לשקופים ואינם זוכים כלל ליחס נאות מדר' ונדר.**
- כאמור, כחודש אחרי הניתוח, ואני עדיין נזקק למשקפי קריאה והבטחותיו של דר' ונדר, נראות רחוקות, וכנראה, היו אך לרצות אותי לבצע את הניתוח.**
- וכך:**
- לקוח פוטנציאלי שטרם שילם = מלך !**
- לקוח שכבר שילם = למך / :**
- הייתי כותב "ראו הוזהרתם", אך עקב הטיפול – אסתפק ב"הוזהרתם"."**
8. הפוסט זכה לתגובות של כמה מחבריו בפייסבוק של הנתבע 1, לרבות הנתבעת 2 ("הנתבעת"), אשר ביום 28.2.14 הגיבה לפוסט במילים הבאות:
- "טוב עשית שכתבת את הפוסט הזה אני אדאג שהוא יקבל חשיפה מירבית !!!"**
- בהמשך לדברים אלו, הנתבעת 2 אכן הפיצה בפועל את הפוסט ואת דבריה הנ"ל ל- 1,087 חבריה בפייסבוק.
9. ביום 2.3.14 פנה התובע אל הנתבעת ודרש את הסרת הפוסט ופרסום התנצלות, בטענה כי מדובר בפרסום משמיץ שאינו אמת וכי יש בו משום הוצאת דיבתו ופגיעה בשמו ובפרנסתו בזדון (נספח ג' לכתב התביעה). הנתבעת סירבה לפנייתו של התובע וטענה, במכתב תשובתה מיום 3.3.14, כי מדובר במידע שאינו פרי עטה אלא רק שותף על ידה לאחרים ברשת חברתית כמידע צרכני וכי אין מדובר בהוצאת לשון הרע האסורה על פי החוק (נספח ד' לכתב התביעה). בהמשך, ביום 6.3.14 שבה הנתבעת ושיתפה פוסט זה בשנית בדף הפייסבוק שלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32714-05-14 מרפאת איי קליניק ואח' נ' פרץ ואח'

10. לטענת התובעים, הנתבעים הינם עורכי דין במקצועם ומודעים במיוחד לכוחה של המילה הכתובה ולהשלכות הקשות של כתיבה או אמירה מצדם באמצעות מדיה כלשהי, לרבות הפייסבוק. באשר לאחריות הנתבעת נטען, כי היא הפיצה את דברי הנתבע מתוך רצון להסב לתובעים נזק ומתוך כוונת זדון ברורה. הנתבעת לא הייתה נוכחת בפגישה שהתקיימה בין הצדדים ולא שמעה את גרסת התובעים טרם פרסמה את הפוסט, ומשכך אין ביכולתה לדעת האם מדובר בתיאור נכון של העובדות ובין אם לאו. היא ידעה, כי קיימת מחלוקת לגבי אמיתות האמור בפוסט, אולם בחרה לפרסמו בכל זאת.

11. מנגד טענה הנתבעת, כי לא ביקשה להפיץ פרסום משמיץ, אלא ביצעה שיתוף לפרסום של הנתבע בגין אכזבתו מרמת השירות שקיבל, ואין בכך כדי להקים כנגדה אחריות כלשהי.

12. יצוין, כי ב"הודעה ובקשה בכתב" מיום 29.3.17 אשר הוגשה בגדר בקשה מס' 10 ביקש ב"כ התובעים לזמן את הצדדים לדיון בפניו לשם השלמת טיעון קודם למתן פסק הדין המשלים (סעיף 4 להודעה). בתגובת הנתבעים לבקשת התובעים נטען, כי בדיון בבית המשפט המחוזי בגדר הליך הערעור ביקשו התובעים להתיר השלמת טיעון אולם בית המשפט דחה בקשתם (סעיפים 1-2 לתגובה). אף לגופו של עניין התנגדו הנתבעים לבקשה להשלמת טיעון. התובעים הגישו תשובה לתגובה. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים בעניין זה אני סבורה, כי דין בקשת התובעים להשלמת טיעון להידחות. מדובר בהליך אשר התנהל בבית משפט זה ואף הסתיים בפסק דין. לצדדים ניתנה בזמנו אפשרות מלאה לפרוש את מכלול טענותיהם לפני בית משפט זה, כפי שאף עשו בפועל. פסק הדין ניתן על יסוד החומר שהיה מצוי לפני בית המשפט ובהתאם לכך ובהעדר הנחיה אחרת של ערכאת הערעור, יש ליתן אף את פסק הדין המשלים על יסוד מכלול החומר הקיים בתיק בית המשפט ללא תוספות כלשהן.

13. כאמור לעיל, בפסק הדין בהליך זה נדחתה תביעת התובעים. בפסק הדין נקבע, בין היתר, כי בנסיבות המקרה דנן, בעריכת האיזון בין אינטרס ההגנה על שמם הטוב של התובעים לבין אינטרס ההגנה על חופש הביטוי של הנתבעים, גובר במקרה דנן חופש הביטוי. זאת, מהטעמים אשר פורטו בפסק הדין ובפרט מאחר ומדובר בהבעת דעתו האישית של הנתבע 1 בנוגע לחוויית הטיפול והשירות אשר הוא עצמו עבר אצל התובעים, תוך מתן דגש לתחושותיו שלו ושיתוף הקורא בתחושותיו והתרשמותו האישיים.

14. כן נקבע, כי בנסיבות המקרה דנן עומדות לנתבעים הגנת אמת בפרסום והגנת תום הלב. נקבע, כי מאחר והנתבע ביקש להביע את עמדתו על השירות אותו קיבל מצד התובעים, הרי משכך ניתן לומר, כי בפרסום נשוא ההליך דנן קיים עניין ציבורי, בהבאת התרשמות אישית של לקוח ביחס לשירות שקיבל מגורמים המעניקים שירות רפואי לכלל הציבור. עוד נקבע, כי בנסיבות המקרה דנן קיים עניין ציבורי בפרסום ביקורת על פועלם ועיסוקם של התובעים, תוך שבית המשפט סבר, כי בנסיבות המקרה דנן, פרסום הנתבע לא חרג מתחום הסביר וקבע, כי בפרסום הפוסט, ביקש הנתבע לשתף את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32714-05-14 מרפאת איי קליניק ואח' נ' פרץ ואח'

חבריו לפייסבוק בדבר התרשמותו הנוגעת להתנהלות התובעים אשר קדמה לפגישה, תוך שלגישתו, ראה לנגד עיניו גם את טובת הציבור והלקוחות הפוטנציאליים המבקשים לקבל טיפול מהתובעים.

15. קרי, בפסק הדין מיום 9.3.16 נקבע, כי הפרסום אשר נעשה על ידי הנתבע 1 אינו עולה לכדי עוולת לשון הרע. כמבואר להלן, אני סבורה, כי ההכרעה הנ"ל חלה אף על הנתבעת 2.

16. באשר לתוכן הפרסום על ידי הנתבע 1 הדברים פורטו בהרחבה בפסק הדין העיקרי.

17. הנתבעת מצדה השיבה לפוסט אשר פורסם על ידי התובע, כי **"טוב עשית שכתבת את הפוסט הזה אני אדאג שהוא יקבל חשיפה מירבית !!!"**

18. אני סבורה, כי אמירה זו מצד הנתבעת, בנסיבות המקרה דנן ובהתחשב בין היתר בהכרעה ביחס לנתבע 1, עולה לכדי פרסום לשון הרע. עיון בפרסום הנ"ל מלמד, כי הנתבעת עודדה את הנתבע 1 לפרסם את התרשמותו הנוגעת להתנהלות התובעים. באמירה זו היא לא ביקשה להשמיץ את התובעים או עסקם אלא ביקשה לשתף את חבריה בדבר התרשמותו האישית של הנתבע 1. משכך, בהמשך ובנוסף על הקביעות בפסק הדין כאמור, יש לדחות לטעמי אף את התביעה כנגד הנתבעת 2.

ניתן היום, י' סיוון תשע"ז, 04 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

חתימה

